

LEPIANKA (2) *sb f*

lepianka (1), **lepionka** (1); lepianka *Calep*; lepionka *WujNT*.

e *prawdopodobnie jasne (tak w lepić), pierwsze a prawdopodobnie pochylone (tak w -anka), o z tekstów nie oznaczających ó, końcowe a jasne.*

sg *N* lepiąnka (2). ◊ [*D* lepionce.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Mieszanina błota i części roślinnych (gliny i plew), lepka substancja, z której ptaki lepią gniazda, a ludzie niekiedy domy; formaceus paries ex terra, paries luto paleaque satiatius Cn (1) : Achyrosis, Ratio quaedam est commiscendi paleas cum agrilla, aliove luto ab hirundinibus (ut videtur) primum excogitata, quae ex luto festucis quibusdam commisto nidos sibi conficiunt. Has deinde rustici imitati aedificiorum suorum parietes hac materia faciunt – Lepianka. Calep 17a.*

2. *To, co jest ulepione (1) : O człowiecze/ coś ty ieft/ który się fpierałz z Bogiem? Zali lepionką [figmentum] rzecze lepiarzowi: Przecześ mię tak vczynił? WujNT Rom 9/20; [Podobno już on [Krystus] zwietrzył z Panny narodzony, Iż ten w Rzymie tak płatny z wosku ulepiony. Ba, co ja mówię: płatny, płatniejszy stworzyciel, Co to Krystusy rodzi, on rzymski zwodziciel, Ktory śmiał to przywłaszczyc tej martwej lepionce, Co właśnie służy Panu, jego drogiej męce. Apolog 69].*

Cf **LEPIENIE**